

**THE
INTERNATIONAL
KURDISTAN CONFERENCE**

Resolutions & Documents

PREFACE

The International Kurdistan Conference was held in spring of 2023, as an outcome of the one-year preparatory process. The conference addressed everyone who had considered the establishment of an independent and united Kurdistan not only as a need and necessity, but also as an international question.

In the conference, these theses have been submitted and discussed. The theses' titles are the following:

1. The Path to an Independent United Kurdistan
2. How Can the Goal of an Independent, United and Democratic Kurdistan be Realized?
3. The Crackling Mainstays of Lausanne in its Centenary
4. Kurds and Lausanne
5. The Kurdistan Proletariat in the Struggle for Independence
6. An International Organization for an International Struggle
7. International Center/ World Communist Party
8. The Tasks of the Kurdistan Revolutionaries in the Struggle for an Independent and United Kurdistan
9. What Should the Kurds Do?

This brochure contains the assessments, resolutions, and the call of the conference. The invitation letter that started the conference process is also included at the appendix. We will publish the book containing the theses presented at the conference in the coming months.

For those who consider Lausanne unchangeable, those who strive to live in peace with Lausanne's clauses, or those who think that the notions of national sovereignty and independence have expired, the resolutions of the International Kurdistan Conference are a scandal that should be ignored. We do not have any expectations from them.

Our brochure addresses those who do not consider the division of the Kurds as fate, those who want to tear Lausanne apart and throw it away. We have no doubt that the decisions of the conference will be a weapon in the hands of those who struggle for an independent and united Kurdistan.

CONFERENCE RESOLUTIONS

1- The Kurdistan question is the question of establishing an independent and united Kurdistan state. The Kurdish nation, whose lands have been usurped by four separate nation states, can determine its own destiny only by establishing a sovereign state.

2- Since the Kurdistan question can only be resolved by a state, it is a question of revolution. The Kurdistan state cannot be established without a revolution.

3- A single revolutionary party has to lead the national liberation struggle in all parts of Kurdistan. Kurdistan revolution will progress through uprisings in different parts at different times, but these uprisings will be part of a single revolution.

4- Kurdistan revolution is closely related to the revolutionary struggles in the oppressing nation states, and unresolved national liberation struggles in the Middle East are closely linked to Kurdistan revolution. Imperialists are directly involved in the Kurdistan question as the main actors dividing the oppressed nations and stifling the oppressed nations' struggles. To eliminate the imperialist blockade on the oppressed nations, the class struggle must also be raised in the imperialist metropolises. Therefore, the revolutionary struggles in the imperialist metropolises are also closely linked to the Kurdistan revolution.

5- The international character of the Kurdistan question and Kurdistan revolution stipulates an international center. The party that will lead Kurdistan revolution, and all the other parties to lead other revolutions associated with it should be connected to a single international center.

6- The center in question should be formed by organized forces that are united in basic principles. This center should act as an organized body as well. It should be a political and organizational center that directs and manages the national sections on the same political line.

7- A new conference should be organized to discuss the establishment of an international center that will ensure the strongest coordination of those who want to lead these revolutions. Constituents of the new conference will be the organized forces who agree on the principles of this conference, and who are willing to cooperate on the forming, functioning and principles of an international center to bring revolutionary solution to all political problems.

8- The conference appointed a delegation to take the necessary steps to fulfill this task. The delegation will call on the organized forces to organize a new conference.

CONFERENCE'S CALL

The International Kurdistan Conference (hereafter the Conference) convened shortly after the Maras earthquake. The disaster lifted the veil of lies. Tens of thousands of our brothers and sisters died, yet "Kurdistan" was not ever mentioned. This fact summarizes the Kurdish nation's current status. The earthquake shattered the North and West of Kurdistan, but it was named the "Turkey-Syria earthquake." This ignored a nation experienced loss by multitude.

Kurdistan was under attack when the conference convened. Metina, Zap and Avashin have been under siege for more than a year. Russia's attempts at reviving the Astana Platform did not only accelerate Turkey-Syria peace proceedings, it also increased the pressure for the west of Kurdistan to disarm. Turkey has been bombing Shahba and Tell Rifaat since the earthquake. The Iraqi government took over USA's Kirkuk military base and shot choppers in Duhok. Combat drones attacked Mazlum Abdi in Slemani. The executions of Kurds in east of Kurdistan have become a "natural occurrence." Iranian government aims at controlling the Kurdish organizations in east Kurdistan by signing border security treaty with Iraq.

The attacks in all parts of Kurdistan share the same reason. Kurdistan is a vital point where the fights between imperialists continue. Four Kurds-oppressing states are tied together as a result of this imperialist fight. The world's most crowded and oppressed nation is chained on its own land. However, Kurdistan concentrates revolutionary dynamics from all parts. The resistance in the north continues to grow over the years. Kurds are not giving up on their own government despite of continuous bombing, killing, and attacks on the west of Kurdistan. The revolutionary dynamics in Kurdistan are nothing new. This century-old struggle started in the age of national liberation struggles. Kurdistan means the Kocgiri rebellion, the Republic of Agri, the Mahabad Republic, and the Raperin (uprising). It means the Kurdish spring that continues from Colemêrg to Dilok.

The conference did not consider Kurdistan as a unique place to have revolutionary dynamics. From Lima to Colombo, the oppressed have screamed for revolution. Kurdistan is not a matter of the past. It heralds the upcoming revolutionary storms as the center of revolutionary dynamics in the world. This is the reason why Kurdistan should be the center of attention for revolutionaries across the globe. When the Kurdish people, whose land is now quartered by oppressors, unite their own land as a sovereign state, they will leap to become an unmatched revolutionary force in the world.

Recognizing the Kurdish nation's oppression and defending an independent united Kurdistan are important but not enough for the revolutionary breakthrough that is needed by all oppressed people of the world. How can an independent united Kurdistan be established? This is the main question that needs to be answered. On the one hand, there are the ones who defend that the oppressing

nations and international organizations can provide assistance to establish Kurdistan. On the other hand, there are the ones who defend that the Kurds can disregard borders drawn by oppressing nations and imperialists and only a sovereign body can practice the right to self-determination. This divides the reformists' false hopes from the ones who are realistic to know that only a revolution can bring independence to Kurdistan. While the revolutionary dynamics are rising in the world, the divide between revolutionary and counter-revolutionary solutions is becoming more evident everywhere and in every political problem. Kurdistan is not unique in experiencing this divide. But this divide becomes and overwhelming in politics surrounding Kurdistan.

The divide made evident by the Kurdistan question was also here 109 years ago, during the war that created bloodshed in the World. After World War I, most agreed that establishing peace was the priority, but differed on the methods to establish the peace. Some were in favor of pressuring their own governments or conjuring the already dead international institutions to establish peace. Others defended a sovereignty of workers, peasants, and oppressed nations for bringing peace. The former group paved the way for defeatism, fascism, and another world war. The latter opened an age of liberation for the exploited and oppressed of the world.

As a singular problem, the imperialists' chain on Kurdistan is not more unique than the problems of other oppressed and exploited people of the world. What will initiate a new age of liberation for the oppressed and exploited is a revolution that will break these chains and shatter the ruling class to establish an independent united Kurdistan.

The International Kurdistan Conference's aim is to pave the way for liberation struggles by the oppressed nations and the exploited. Our call is for the revolutionaries in Kurdistan, Turkey, Iraq, Syria, and Iran. It is also for all the organized powers under the banner of revolutionary struggle.

Let us establish the strongest and firmest unity of all revolutionary forces who are in defense of establishing an independent and united Kurdistan through a revolution.

Let us affirm the unity of all forces utilizing Kurdistan's revolutionary dynamics to strengthen revolutionary dynamics from where they are at, and forces leading their revolution to pave the way for revolution and liberation of the oppressed and exploited worldwide.

Let us organize another international conference to identify the principles of the organization to conduct and lead all revolutionary forces in the world, and to take steps toward creating this center.

CONCLUDING REMARKS AND ASSESMENT

The International Kurdistan Conference convened successfully. The conference created the following statement.

1- The International Kurdistan Conference's preparation started one and half year before the conference. The conference's preparation initiative invited those who believe that Kurdistan's liberation requires its independence and the Kurdistan Question is an international concern.

2- The preparation meetings brought together individuals to plan the conference. It appointed a preparation committee to execute the plans. The committee also drafted a call to extend the reach of the preparation meetings.

3- The invitees convened three times for preparation. In the light of the conference's purpose, they drafted two declarations (attached here) that evaluated the contemporary developments in the Kurdistan region.

4- The last preparation meeting evaluated the preparation committee's report and concluded that the preparation process had grown to maturity. By the time of the last preparation meeting, the committee had reached out to addressees of the conference, especially in Turkey and the northern Kurdistan region. Thereafter, the conference process began.

5- The preparation committee drafted "Invitation to the International Kurdistan Conference" (attached here). The invitation asked the potential participants to prepare their theses on two questions: (1) how to achieve an united independent Kurdistan and (2) how to bring together all the initiatives scattered worldwide, which are ready to take responsibility for a unified Kurdistan. Nine theses were submitted to answer these questions.

6- The conference convened for three days and concluded successfully. The process from preparation to conclusion of the conference occupies an important place in Kurdistan political history for the following reasons:

7- First, from beginning of the preparation to the end of the conference, the overall process shows that this conference is the first initiative in framing the Kurdistan question as an "independent united Kurdistan" question and as an international question.

8- Second, the conference had participants who are not a part of Kurdistan national liberation movements. Conference participants did not define the Kurdistan question's international character based on Kurdish diaspora or diplomatic relations.

9- Third, the conference is also the first for having an elaborate, concrete and timely perspective for uniting Kurdistan, which has been divided into four pieces. The conference looks for answers on how to achieve such unity. It does not pinpoint on an assumption that the four pieces will somehow unite during the struggle. The conference places unifying Kurdistan in the center of the national liberation struggle, and determined certain demarcation lines for the future struggle

10- Fourth, the conference evaluated the age-old concepts of colony and annexation. Through historical examples, it concluded that Kurdistan is not a colony but an annexed land¹. The conference also evaluated the federation demands. With a careful consideration of the histories and the current developments in the four pieces, the conference went beyond the narrow perspective of the previous discussions. The collective historical experiences gave the subject matter new depth. The conference did not separately evaluate different strains in defense of a federation in Kurdistan region; however, it defined benchmarks on how to evaluate such strains. The conference also condemned secessionist views.

11- Fifth, the manner the conference was organized and convened proved the democratic nature of the conference. The preparation process was public to the extent safety concerns allowed. The conference also decided to publish the opposition theses that are in disagreement with the majority view from the conference.

12- Therefore, the conference took a concrete political step toward the Kurdistan question and set a precedent in this discussion. In terms of the questions it raised during the preparation process, the conference's discussions and resolutions becomes a separating line, a 'litmus test' in the political history of Kurdistan.

13- The conference showed a commitment to move forward with its purpose set out during preparation. The conference proved its commitment to advance by asking two questions: How to form a united independent Kurdistan and which international organization can bring together the actors willing to struggle for this cause. The conference formulated answers to these questions during its three-days convention.

1. Following is the relevant article of the conference thesis that concerns colonization and annexation:

"Despite Kurdistan has a lot in common with the colonies, it is not even a colonized land. Similar to colonies, there is no social cohesion between the oppressed and and oppressing nations in different parts of Kurdistan. The oppressing states exercise subjugation, violence, and unlawfulness in Kurdistan way more than they do in their own lands. Kurd in every piece are being despised and subjected to national supression. They do not have any sovereignty just like the colonies. Although Kurds share all the negative experiences of being a colony, their chains are worse than that of colonies. Kurd do not even have inferior status, their existence as a nation is denied altogether. At best, they are reduced to a local, ethinc demographic category. Every part of Kurdistan is annexed by a different states."

14- During the preparation process the conference reached out all segments with an interest in the Kurdistan question and an independent Kurdistan. However, members of organized institutions constituted the majority of the conference participants. This proves that organized powers are necessary for taking concrete steps in a cause, not the individuals. The conference determines that organized powers are key to the Kurdistan question in the context prescribed by the conference.

15- Resolutions in the conference also proved its prospect to move forward in the cause of an independent and united Kurdistan. Resulting from the above statement, the conference takes responsibility of reaching out to organized powers to proceed in its adopted perspectives. To do so, conference assigns a committee to organize a new conference that will address organized powers.

International Kurdistan Conference maintains its purpose and commitment from its preparation stage. The conference held the claim that the “Kurdistan question requires an international perspective and can only be resolved by the foundation of an independent united Kurdistan.” It discussed these claims and formulated concrete solutions. It demonstrated a will to proceed in the light of these solutions.

The call of the International Kurdistan Conference is to all organized powers that have such will and commitment.

APPENDIX

INVITATION TO THE INTERNATIONAL KURDISTAN CONFERENCE

The International Kurdistan Conference will convene on the centenary of the Treaty of Lausanne!

Lausanne Treaty reinforced the fragmentation of the Kurds. Lausanne Treaty consolidated the four states as the guardians of political reactionism in the Middle East while the imperialists held on their leashes. The Lausanne Treaty, which strengthened the international character of the Kurdistan problem, will be protested righteously worldwide on its centenary.

During a six-month preliminary practice and three preparatory meetings, we believed “protesting is not enough; we need a roadmap.” We have approached every actor that advocates for an independent and united Kurdistan and perceives the Kurdistan question as an international question. We have invited everyone who has a word on this matter to organize an international conference.

In the present situation, we have clarified our fundamental principles as the initiative and have set the conference’s goals. Now is the time to make the call for the meeting.

The International Kurdistan Conference is looking for answers to two questions:

- How can an independent and united Kurdistan be established?
- What kind of organization is necessary to bring together the Kurds, who have been oppressed under four nation-states in the Middle East and scattered around the world?

We need to answer these questions to tear Lausanne Treaty to shred. Anyone with a word to say and willing to take responsibility for their words on these two questions is welcome at the International Kurdistan Conference.

We are inviting you to the International Kurdistan Conference with the above concerns in mind. We will be proud to see you at the conference.

International Kurdistan Conference Preparation Initiative

PÊŞGOTIN

Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê ku amadekiriya wî salek domîya bû di bihara 2023an de hat li dar xistin. Hemû kesên ku Kurdistanêke serbixwe û yekgirtî wek hewcedarî û pêwîstiyek diparêze û wek pirsgirekeke navneteweyî dibîne muxatabên konferansê bûn.

Di Konferansê de bi van sernavan tez hat pêşkêşkirin:

- 1- Riya Kurdistanê Serbixwe û Yekgirtî
- 2- Kurdistanê Serbixwe Yekgirtî û Demokratîk Çawa Pêkan e?
- 3- Stûnên Şikestî yên Lozanê di Sedsaliya xwe de
- 4- Kurd û Lozan
- 5- Di Têkoşîna Serxwebûnê de Proleteryaya Kurdistanê
- 6- Bo Têkoşîna Navneteweyî Rêxistineke Navnetewî
- 7- Navenda Navneteweyî/Partiya Komunîst a Cihanê
- 8- Erkên Şoresgerên Kurdistanê di Têkoşîna Kurdistanê Serbixwe û Yekgirtî de
- 9- Divê Kurd çi bikin?

Di belavoka di destê we de biryar, bang û nirxandina konferansê hene. Metna vexwendinê ya ku pêvajoya konferansê dabû despêkirin ji div ê belavokê de cihê xwe girtiye. Dê di mehên pêş de pirtûka ku tezên ku di konferansê de hatibûn pêşkêş kirin ji bê weşandin.

Encamên Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê ji bo kesên Lozanê weke neguherîner qebûl dikin, ji bo yên hewl didin bi Lozanê re di nava aştiyê de bijîn, ya jî ji bo yên ku serwerî û serxwebûna neteweyî ne derbasdar dibinin re skandalek e ku bê piştguhkirin û neye hesabandin e. Ji ber ku tu hêviya me ji van kesan nînbû em matmayî neman.

Banga belavoka me ji kesên ku parçebûna Kurdan weke qedera qebûl nakin û dixwazin Lozanê parçe bikin re ye. Bêguman biryarên konferansê di destê kesên ku têkoşîna Kurdistanê serbixwe û yekgirtî bi rengekî rêxistî dimeşînin de dê bibe çekek.

BIRYARÊN KONFERANSÊ

1- Pirsgirêka Kurdistanê pirsgirêka avakirina dewleteke Kurdistanê ya serbixwe û yekgirtî ye. Axa Kurdan ji aliyê çar netew-dewletên cuda ve hatiye dagirkirin û miletê Kurd tenê bi avakirina dewleteke ku li ser van axan serwer be dikare qedera xwe diyar bike.

2- Ji ber ku pirsgirêka Kurdistanê bi avakirina dewletê çareser dibe, pirsgirêka Kurdistanê pirsgirêka şoreşê ye. Dewleta Kurdistanê bê şoreş ava nabe.

3- Ji bo pêşengiya têkoşîna rizgariya neteweyî ya Kurdistanê, partiyeke şoreşger pêwîst e û divê li çar parçe tene partiyek be. Ji ber ku her çiqas şoreşa Kurdistanê di demên cuda de li herêmên cuda bi pêvajoyên serhildanê pêş bikeve jî, ev serhildan wê bibin parçeyek ji şoreşeke yekane.

4- Di gel vê yekê şoreşa Kurdistanê ji nêz ve bi pêvajoyên şoreşgerî yên li dewletên netewe yên serdest û bi têkoşînên rizgariya netewî yên li welatên Rojhilata Navîn ve girêdayî ye. Di heman demê de emperyalîstên ku rasterast bi pirsgirêka Kurdistanê re têkildar in, neteweyên bindest ji hev vediqetînin û têkoşîna neteweyên bindest dixeniqînin. Ji bo ku dorpêça emperyalîst a li ser gelên bindest bê rakirin, divê li metropolên emperyalîst jî têkoşîna çinan bê bilindkirin. Ji bo vê jî pêvajoyên şoreşgerî yên li metropolên emperyalîst jî ji nêz ve bi şoreşa Kurdistanê ve girêdayî ne.

5- Ji ber karaktera navneteweyî ya şoreşa Kurdistanê divê ev şoreş û hemû şoreşên girêdayî wê ji navendeke navneteweyî were birêvebirin. Ne tenê şoreşa Kurdistanê, hemû şoreşên pê re girêdayî ne, divê girêdayî yek navendeke navneteweyî bibin.

6- Ev navenda navneteweyî divê ji hêzên prensîbên hevpar de birêxistî bin ve pêk bê û ew bi xwe jî bi rêxistî tevbigere. Divê navendeke siyasî û rêxistinî be da ku rêxistinên netewî di bin rêveberiya xwe de bi rê ve bibe û li ser heman xeta siyasî bide meşandin.

7- Ji bo guftûgokirina avakirina navendeke navneteweyî ya ku hevrêziya herî xurt a kesên ku dixwazin van şoreşan bi rê ve bibin, divê berpirsiyariya konferanseke nû bê hilanîn. Em dixwazin di organîzekirina konferanseke nû de bi hêzên rêxistinî yên şoreşger ên ji welatên cuda yên ku li ser hebûn, xebat û prensîbên navendeke navneteweyî ya ku prensîbên ku konferansa me hatine diyarkirin parve dike, lê ne bi vê yekê re sînoordar e, berendamê çareserîya şoreşgerî ye ji her cure pirsgirêkên siyasî yên neteweyî û navneteweyî re bicivin.

8- Ji bo pêkanîna vê erkê gavên pêwîst bavêje di konferansê de komîteyek hat destnîşankirin. Heyet wê bang li hêzên rêxistinî bike ku konferanseke nû organîze bikin.

BANGA KONFERANSÊ

Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê piştî erdhêja Kurdistanê hat li dar xistin. Ji bo demek kurt be jî, felaket perdeya derewên ku rastiye vedîşêrin diçirînin. Erdhêja Kurdistanê jî wisa bû. Ne tenê winda kirina bi deh hezaran xwişk û birayên me, herwiha vê erdhêj rewşa Kurdistanê û netewa Kurd ku bênav hatiye hiştin bi kurtî tîne ziman. Ji erdhêja ku du parçeyên Kurdistanê wêran kiriye re dibêjin erdhêja Tirkîye-Sûriyê. Ev netewa ku bi her awayî wendahiye dibîne û dijî, dîsa heman netewe ye ku hebûn û welatê wî jî naye qebl kirin.

Di rojên ku konferans hate lidarxistin de, wek her carê Kurdistan di bin êrişên giran de bû. Metina, Zap, Avaşin salek e di bin êrişan de ne. Ji ber ku Rûsya hewl dide Platforma Astanayê ji nû ve vejîne, tenê di navbera Tirkîye û Sûriyeyê de hevdiûtinên aştiyê fireh nake, herwiha zext û hewldanên xwe ji bo bêçekkirina Rojavayê Kurdistanê jî zêde dikin. Dewleta Tirk ji roja erdhêjê heta niha xeta Şehba û Til Rifatê bombebaran dike. Dema ku hikûmeta Iraqê baregeha leşkerî ya Kerkûkê ji DYÂ'yê distîne, di heman demê de dijminên Kurdan li Dihokê helikoptereke Kurdan dixin, li Silêmaniyê bi balafirên keşfê yên bê mirov êrişê Mazlûm Abdî dikin. Li aliyekî darvekirinên Kurdan li Rojhilatê Kurdistanê êdî wek tişteke rojane tê ditin û li aliyê din de jî hikûmeta Îranê bi imzekirina peyman a ewlekariya sînoran bi Iraqê re armanc dike ku rêxistinên li Rojhilatê Kurdistanê bifetisîne.

Êrişên li çar parçeyên Kurdistanê bê sedem nîn in. Li Kurdistanê di navbera emperyalîstan de ji bo parçebûnê şerekî dijwar diqewime, di encama vî şerê parçebûnê de çar dewlet bi hev re hatine girêdan û neteweya bindest a herî qebralix a cihanê di nav axa xwe de bi zincîran hatiye girêdan. Lê ji rojhilat heta rojava, ji bakur heta başûr jî Kurdistan navenda mezintirîn dînamîkên şoreşgerî yên cihanê ye. Serhildana li bakur bi dehan sal e berdewam dike, li gel ku li Rojava bê derfetî, bomberdûman, sûtîqest û dorpeçkirin jî heye, Kurd dev ji rêveberiya xwe bernadin. Serhildana li Rojhilat rejîma Îranê dihejîne. Dînamîkên şoreşgerî yên Kurdistanê ne ku aniha derketine, lê bi çîroka xwe ya sedsalî ji destpêka serdema têkoşinên rizgarî yên neteweyî vir ve hene. Kurdistan Koçgiri ye, Komara Araratê ye, Mehabad e, Raperîna 1991 an e. Ji Colemêrgê heta Dilokê, Bihaa Kurdan a Neqediyayî ye.

Di konferansê de Kurdistan weke erdnîgariyeke yekta ku dînamîkên şoreşgerî yên sedsala bîstan lê didomin, nehat nixandîn. Diyar e ku di wextekî wiha ku hemû bindestên cihanê, ji Lîmayê heta Colomboyê, bi dengê “Êdî Bes e!” serî bilind dikin de Kurdistan şoreşeke derengmayî ye; berovajî bi harbûna bahozên nû ye ku wê dinyayê bihejîne, Kurdistan wê bibe navenda dînamîkên şoreşgerî yên cihanê. Ji ber vê jî divê di rojeva hemû şoreşgerên cihanê de cih bigire. Parçekirina dewletên serdest û dagirker ji aliyê Kurdan ve, bi xwe re pêngaveke şoreşgerî ku dengê wî ne tenê li Rojhilata Navîn li hemû cihanê deng bide bîne.

Her çi qas jî bo rizgariya bindestên cihanê wek pêngavek qebl kirina hebûna miletekî bindest li Kurdistanê girîng be jî, tevî parastina Kurdistanêke Serbixwe û Yekbûyî jî ne bes e û têrî nake. Kurdistanêke Serbixwe û Yekbûyî wê çawa bê avakirin? Pirsra herî girîng ev e. Li aliyekê kesên ku dibêjin Kurdistan wê li gorî qanûn û prensîbên netew-dewletên serdest an jî saziyên navneteweyî

yên xwe îlan kirî, di nav sînorên ku van saziyan xêz kirine de bê avakirin hene. Li aliyê din jî yên ku sînorên serdest û emperyalistan nasnakin û ji bo serxwebûnê mafê çarenûsê û avakirina organên xwe yên serweriyê diparêzin hene. Ev cudahî di navbera wan kesên ku xewnên pirsgirêka Kurdistanê bi reforman çareser dibe belav dikin û yên ku bi têra xwe realist in û dizanin ku serxwebûna Kurdistanê tenê bi şoreşê pêk tê de ye. Di cihanê ku dinamikên şoreşê lê zêde dibin de, cudahiyeke di navbera çareseriyê şoreşgerî û çareseriyê ne şoreşgerî de ne tenê li Kurdistanê hema bêje di her pirsgirêka siyasî de û li her erdnîgariyê siyasî tê jiyîn. Ya ku Kurdistanê jî hev cuda dike, ne tecrûbeya vê pirsgirêkê ye, lê giraniya wê ye.

Ev cudabûna ku îro li ser pirsra Kurdistanê ewqasî tazi ye, cara pêşîn sed û neh sal berê di dema şerê ku bi hemû cihan di nava xwîn û rondikên çavan de fetisî de hat jiyîn. Piştî derketina şer hema hema her kesî li xwe mikur hat ku pirsgirêka bingehîn pêkanîna aştiyê ye. Cudahî bi pirsra çawaniya pêkanîna aştiyê derket holê. Di wê demê de jî aliyekî ve yên ku ji bo aştiyê hewl dan zextê li hikûmetên xwe bikin hebûn, yên hewl dan aştiyê pêk binin bi dengê ruhê saziyên navneteweyî yên ala îflasê bilind kiribûn. Li aliyê din kesên ku digotin aştî tenê dema karker, gundî û neteweyên bindest organên xwe yên desthilatdariyê ava kirin dê aştî pêkan be. Yê ku rêya destpêkê hilbijartin, rê li ber faşîzmê vekirin, ku destpêkê wê rê li ber teslimbûneke mezin veke, piştî jî ber bi şerekî nû ye parçebûnê ve biçê. Yê ku rêya duyemîn hilbijartin, ji bo kedxwar û bindestan li tevahiya cihanê rê li ber serdemeke rizgariyê vekirin.

Dema ku wek pirsgirêk were nixandin, esareta Kurdistanê jî pirsgirêkên girseyên din ên mêtinkar û bindest ên cihanê ne girîngtir e. Lê belê wek çareserî, avakirina Kurdistanê serbixwe û yekgirtî bi şoreşê, wê li cihanê bibe erdhejek ku vê carê wê cuda cuda bihêle û hemû çinên desthilatdar wêran bike. Wê serdema rizgariya girseyên mêtinkar û bindest ên cihanê jî nû ve bide destpêkirin.

Banga Konferansa Navnetewî ya Kurdistanê armanca ku rê li ber têkoşîna rizgarîxwaz a gelên bindest û mêtînger veke nişan dide. Lewma banga me ne tenê ji bo şoreşgerên parçeyên Kurdistanê yan jî li Tirkîye, Sûriye, Îran û Iraqê ye. Banga me jî hemû hêzên birêxistinkirî re ye ku îdiaya berfirehkirina têkoşîna şoreşê li hemû cihanê dikin!

Werin em yekitiya herî xurt û xurt ji hemû hêzên ku dibêjin bi şoreşê Kurdistanê serbixwe û yekgirtî ava dibe pêk binin.

Werin em ne tenê ji dinamikên şoreşgerî yên Kurdistanê bixwin da ku dinamikên şoreşgerî li welatên xwe berfirehtir bikin, di heman demê de rê li ber şoreşa Kurdistanê vekin. Werin em hemû hêzên ku pêşengiya şoreşa welatê xwe ji bo azadiya hemû bindest û kedxwarên cihanê weke erkê xwe yê sereke dibinin bikin yek.

Werin em bi hev re konferansekê navneteweyî li dar bixin, ji bo destnîşankirina prensîbên bingehîn ên navendeke navneteweyî ya ku dê van hemû hêzên şoreşger bi rê ve bibe.

GOTINÊN DAWÎ Û NÎRXANDIN

Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê bi serketî hat li dar xistin û ev nîrxandinan kir:

1- Însiyatîfa Amadekar a Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê sal û nîvek beriya dîroka konferansê dest bi xebatên xwe kir. Banga konferansê ji kesên ku serxwebûna Kurdistanê diparêzin û pirsgirêka Kurdistanê weke pirsgirêkek navneteweyî dibînin re bû.

2- Pêvajoya amadekirinê bi Civînên Amadekar ên Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê re ku di asta şexsan de pêk dihatin dewam kir. “Bangdarên Konferansê” yên di van civînan de hatin cem hev, ji bo lidarxistina konferansê plansazî danîn. Di civîna dawî de “Komîteya Amadekar” a ji kesên ku xwestin berpirsariya bicihanîna van planan bigirin ser milê xwe hate ava kirin û ji bo bi awayekî bi bandor xwe bigihînin mûxatabên xwe, teksteke bangawaziyê amade kirin.

3- Bangdarên Konferansê ku di pêvajoya ber bi Konferansê ve 3 çaran li hev civiyan, 2 deklarasyon amade kirin. Di van deklarasyonan de pêşketinên heyi yên li Kurdistanê bi perspektîfa hebûn û armanca konferansê nîrxandin.

4- Di Civîna Amadekar a Dawî de rapora heyetê bawerî pê anî ku êdî xebatên konferansê gihîştîye astekî. Hemû derfet û îمكانên heyi hatiye bi kar anîn û bi taybetî li Tirkîye û Bakurê Kurdistanê banga konferansê gihîştîye hemû muxatabên xwe û pêvajoya lidarxistina konferansê hatiye destpêkirin.

5- Di nivîsara “Vexwendina Konferansa navneteweyî ya Kurdistanê” ya ji aliyê Însiyatîfa Amadekar ve hatibû amadekirin de, ji mûxatabên konferansê re du pirsên bingehîn hat pirsîn û li gor wan pirsan jî nivîsek hat xwestin: 1) Kurdîstaneke yekgirtî ya serbixwe dê çawa û bi çi awayî pêkan be, 2) ji bo li çar aliyê cihanê yên ku dixwazin ji bo doza Kurdistanê bixebitin rêxistineke navneteweyîyek dê çawa bê avakirin? Di konferansê de bi giştî 9 nivîs hatin pêşkeş kirin û nîrxandin.

6- Bi nîrxandina pêvajoya ji lidarxistina Konferansa Kurdistanê ya Navnetewî heta dawîya konferansê, ev tişt ber bi çav e ku konferansa bi 3 rojan berdewam kir di warê dîroka siyasî ya Kurdistanê de ji gelek aliyên cuda ve cihekî girîng digire.

7- Ya yekem, bi berçavgirtina pêvajoya amadekariya konferansê û hemû bang û tez û gotûbêjên li Konferansê hatine pêşkêş kirin, Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê yekemîn konferans e ku pirsgirêka Kurdistanê di çarçoveya Kurdîstaneke Serbixwe ya Yekgirtî de weke pirsgirêkek navneteweyî hat nîrxandin.

8- Konferansa Navnetewî ya Kurdistanê ku hemû beşdarên wî ji beşên têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê pêk nayê, meseleya Kurdistanê ya Navneteweyî tenê di çarçoveya diasporayê de û di çarçoveya têkiliyên diplomatîk de nenirxandiye.

9- Di heman demê de konferansê mijara yekitiya Kurdistanê, bi berfirehî xist rojê xwe. Ji ber vê yekê Konferans li ser bingeheke şênber bi ser ket ku û bêyî ku mijarê taloq bike mijar konkret kir û ser mijarê niqaş hatin çêkirin. Di heman demê de, Konferans bi bersiveke konkret bû konferansa yekemîn û berbiçav kir da ku Kurdistan çawa bibe yek. Bi îradeya ku parçeyên ku di vê pêvajoyê de ji hev cuda têkoşiyane, wê ne bi awayekî “bi awayekî” bibin yek, lê destnîşan kir ku di navenda têkoşîna rizgariya netewî de Kurdistanê Yekbûyî ji pirsgirêka navendî ye e û di derbarê rêbaza têkoşînê ya ji îro pê ve bê meşandin de hîn xetên giring diyar kiriye.

10- Di konferansê de mijara mêtîngerî û îlheqê jî ku ev demeke dirêj e li ser pîrsa Kurdistanê tê niqaşkirin, hat guftugo kirin. Bi dayîna gelek mînakên dîrokî re encameke zelal derketiye holê ku Kurdistan ne kolonî ye.¹ Di konferansê de daxwaza an jî armanca federasyonê jî hate niqaşkirin. Çarçoveya sitewr a niqaşên berê yên li ser vê mijarê hatin bihartin, bi hebûna pêşketinên li 4 parçeyên dîroka Kurdistanê û dersên siyasî yên heyî re ev têgeh jî nû ve hate fikirandin. Konferans; federasyon, xweserî û konfederasyonê yek bi yek nenirxandibe jî, hin pîvanên nirxandinê derxistiye holê. Di heman demê de nêrînên nû yên moda ye wekî cudaxwaziye jî mehkûm kiriye.

11- Dema şeweyê rêxistinbûnê û rûniştinên 3 rojan were nirxandin, Konferans karakterê xwe ya demokratîk bi rengêkî zelal nîşan daye. Pêvajoya amadekirina konferansê jî ve tiştê nîşan dide. Ji bilî pêşgirên ewlekariyê êşkere hat li dar xistin û li beşdariya her kesi re vekirî bû. Di heman demê de Konferans ne tenê ev û niqaşên ku îradeya pîraniya xwe nîşan dide, ev û nêrînên berevajî ve yekê nîşan didin jî qebûl kir û biryar da ku wan di pirtûka konferansê de bi cih bike.

12- Konferansa navneteweyî ya Kurdistanê , bi xalên ku li jor hatiye êşkere kirin, ji bo çareseriyê pîrsgirêka Kurdistanê weke gaveke siyasî û şênber e ku divê were derbaskirin. Ji ber ku hem di warê pîrsên ku di pêvajoya rêxistinîkirinê de ji muxatabên xwe re pîrsiye, hem di warê niqaşên ku daniye pêşîya xwe û hem jî bersivên ku derxistiye holê û ya herî giring jî dema ku biryarên ku hatine girtin

1. Gotara eleqedar a tezê ku mijara mêtîngerîyê û bestandinê dîke û di Konferansê de hat qebûl kirin wiha ye:

“Kurdistan tevî hemû hevpariyên ku bi mêtîngehên serdema kapitalîzmê re parve dîke jî ne mêtîngeh e. Li tu parçeyên Kurdistanê mîletê bindest bi mîletê serdest re nebû yek û ev yekbûn ne mumkin e; lê li mêtîngehan di navbera bindest û serdestan de em vê yekbûnê dibînin. Li Kurdistanê tundi, zulm û bêhiqûqîya rêvebirina netew-dewletên serdest bi yên li ser axa wan re nayê hevber. Kurd jî wek netewên mêtîngeh li her parçeyî di bin zilm û zordariya netewî de ne, li tu parçeyan xwedî serweriya xwe ninin. Lê belê Kurdistan her çî qas encamên neyînî yên mêtîngerîyê li xwe digire jî, nîrê ku tê de ye ji yê mêtîngerîyê girantir e. Dev ji statûyeke duyemîn berdin, heta hebûna kurdan wek neteweyek cuda tê inkarkirin. Kurd herî baş di kategoriyeke herêmi û etnîkî de têne hesibandin. Her parçeyek Kurdistanê ji aliyê dewleteke cuda ve hatiye bestandin.”

werin nirxandin, Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê di dîroka siyasî ya Kurdistanê de xeteki girîng e, kaxizê turnusolê ye.

13- Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê ji pêvajoyên amadekarî û pê ve îradeya xwe ya ji bo avêtina gavên pêş di konferansê de ji nişan da. Bi avêtina gawek ber bi pêş ve û pirsra ku Kurdistaneke yekbûyî ya serbixwe bi çî awayan pêkan e û yên ku dixwazin di vê dozê de şer bikin dê bi çî avahiyeke navneteweyî li hev bicivin, konferansê karibû bersiva van pirsan bide û bi nîqaş û biryarên ku di 3 rojên ku dom kir de derket holê.

14- Bi forma rêxistinbûyî ya di pêvajoya amadekariyê de Konferans ji ewên ku di pirsra Kurdistanê de xwedî gotin in û bîr û di pirsra serxwebûna Kurdistanê de nerînên xwe di qada giştî de didin xuyakirin re gihîşt. Lê belê piraniya beşdarên konferansê ji endamên hêzên birêxistinîrî pêk dihat. Vê yekê nişan daye ku li ser rêya doza Kurdistana yekbûyî ya serbixwe de mijara avêtina gavên şênber de pêwîstî bi şexsan nine, bi hêzên rêxistî heye.

15- Konferans dema beşdarên xwe dinirxîne, di çarçoveya ku diyar dike de hêzên ku bi awayekî şênber bi doza Kurdistanê re eleqedar in, weke hêzên rêxistinbûyî destnişan dike.

Konferansê her wiha biryardariya xwe ya ji bo pêş ve gav avêtinê nişan daye û bi biryarên şênber û wezîfeyên ku daniye pêşiya xwe re diyar kiriye ku niyeta wê ya bi heman şeweyê rêxistinbûyî bicive û tevbigere nîne. Di encama biryardariya li jor de, Konferansê berpirsariya xwegihandina hêzên rêxistinbûyî destnişan kiriye. Li ser vê yekê, biryar da ku ji beşdarên konferansê ji bo komîteyeke lidarxistina konferanseke nû bê diyarkirin.

Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê hê ji biryardariya destpêkê de çû nişan dabû didomîne. Konferansa ji du pirsên xwe yên pirsgerêka Kurdistanê pirsgerêkeke ku divê bi perspektîfeke navneteweyî bê çareserkirin û pirsgerêkeke ku tenê bi avakirina Kurdistaneke Serbixwe ya Yekbûyî dikare bê çareserkirin, re bersivan daye. Û îrade û îddîaya xwe nişan daye ku di ronahiya bersivên ku derxistiye holê de gawekê bavêje.

Banga Konferansa Navneteweyî ya Kurdistanê li hemû hêzên rêxistinbûyî ye ku wê îddiyê hildigirin re ye!

PÊVOK

VEXWENDINA KONFERANSA KURDISTANÊ YA NAVNETEWÊYÎ

Konferansa Kurdistanê ya Navneteweyî dê di sedsaliya Peymana Lozanê de bicive!

Bi Peymana Lozanê li Kurdistanê çar dewletên paşverû û zorker ên ku hevsarê wan di destê emperyalîstan de bûne serdest. Lozana ku mohra mêtîngeriya navneteweyî ye li Kurdistanê, dê di sedsaliya xwe de li her derê cîhanê bi çalakîyên mafdar bê protesto kirin.

Bi encamaxe bateke 6 mehî û 3 komîteyên bangê, me bi hişmendîya “protesto ne bes e, pêwîstiya me bi nexşerêyekê heye” li deriyê hemû kesên ku Kurdistanê serbixwe û yekgirtî dixwazin xist. Me, kesên ku di pirsgerîka Kurdistanê de xwedî helwest in vexwendin konferansê.

Me, rêbazên xwe yê bingehîn zelal kir û em, bi armanca lidarxistina konferansê dimeşin. Niha dem dema bilindkirina banga Konferansê ye. Ev bang li wan kesan e ku dixwazin dengê Kurdistanê serbixwe û yekgirtî li gada navneteweyî bilind bikin.

Konferansa Kurdistanê ya Navneteweyî li bersiva du pirsan digere:

- Kurdistanê serbixwe û yekgirtî dê çawa û bi kîjan rêyê ava bibe?
- Gelo mimkun e ku hêzên li çar parçeyên Kurdistanê têdikoşin bi hêzên şoreşger ên navneteweyî re di eniyê hevpar de cih bigirin, bi kîjan şert û mercan, û di rêxistineke çawa de hevkarî mimkun e?

Ji bo hukmê Lozanê bêtalkirin, divê em pêşi bersiva van pirsan bidin.

Her kesên ku li ser van her du pirsan xwedî helwest in û amade ne, divê di Konferansa Kurdistanê ya Navneteweyî de cih bigirin û gotina xwe bibêjin. Em bi vê hişmendiyê we vedixwînin Konferansa Kurdistanê ya Navneteweyî. Bi beşdarbûna we, em ê xurttir û şanaz bin.

Însiyatîfa Amadekirina Konferansa Kurdistanê ya Navneteweyî

ÖNSÖZ

Uluslararası Kürdistan Konferansı 2023 Baharı'nda toplandı. Bir yıllık bir hazırlık sürecinin ürünü olan konferansın muhatabı bağımsız ve birleşik bir Kürdistan'ın kurulmasını sadece bir ihtiyaç ve zorunluluk olarak değil aynı zamanda uluslararası bir sorun olarak gören tüm kişilerdi.

Konferansta;

1. Bağımsız Birleşik Kürdistan'ın Yolu
2. Bağımsız Birleşik ve Demokratik Kürdistan Hedefi Nasıl Gerçekleşebilir?
3. Yüzcü Yılında Lozan'ın Çatırdayan Dayanakları
4. Kürtler ve Lozan
5. Bağımsızlık Mücadelesinde Kürdistan Proletaryası
6. Uluslararası Bir Mücadele İçin Uluslararası Bir Örgütlenme
7. Uluslararası Merkez/Dünya Komünist Partisi
8. Bağımsız ve Birleşik Kürdistan Mücadelesinde Kürdistan Devrimcilerinin Görevleri
9. Kürtler Ne Yapmalı?

başlıklı dokuz tez sunuldu.

Elinizdeki broşür konferansın kararlarını, çağrısını ve değerlendirmesini içeriyor. Konferans sürecini başlatan davet metni ise ekte yer alıyor. Konferansta sunulan tezleri içeren kitabı ise önümüzdeki aylarda yayınlayacağız.

Uluslararası Kürdistan Konferansı'nın sonuç metinleri Lozan'ı değişmez kabul edenler, Lozan'la barışık yaşama gayreti içinde olanlar, yahut ulusal egemenlik ve bağımsızlık kavramlarının miadını doldurduğunu düşünenler için yoksayılması, görmezden gelinmesi gereken bir skandaldır. Bu kesimlerden bir beklentimiz olmadığı için şaşırıyoruz.

Broşürümüz Kürdlerin bölünmüşlüğüne kader olarak kabul etmeyenlere, Lozan'ı parçalayıp atmak isteyenlere sesleniyor. Konferans kararlarının bağımsız ve birleşik Kürdistan mücadelesini örgütlü bir biçimde yürütenlerin elinde bir silah olacağından şüphe duymuyoruz.

KONFERANS KARARLARI

1- Kürdistan sorunu bağımsız ve birleşik bir Kürdistan devletinin kurulma sorunudur. Üzerinde yaşadığı topraklar dört ayrı ulus devlet tarafından gasp edilmiş Kürd ulusu kendi kaderini ancak bu topraklar üzerinde egemen olduğu bir devlet kurarak tayin edebilir.

2- Kürdistan sorunu bir devlet kurularak çözülebileceğine göre Kürdistan sorunu bir devrim sorunudur. Kürdistan devleti devrimsiz kurulamaz.

3- Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik etmek için tek bir devrimci partiye ihtiyaç vardır. Zira Kürdistan devrimi farklı bölgelerde farklı zamanlarda ayaklanma süreçleriyle ilerleyecek olsa da bu ayaklanmalar tek bir devrimin parçası olacaktır.

4- Bununla birlikte Kürdistan devrimi ezen ulus devletlerindeki devrim süreçleriyle ve Orta Doğu'daki çözülememiş ulusal sorunların yaşandığı ülkelerdeki ulusal kurtuluş mücadeleleri ile de yakından ilişkilidir. Aynı zamanda Kürdistan sorununa doğrudan müdahil olan Emperyalistler ezilen ulusları bölen, ezilen ulus mücadelelerini boğan temel aktörlerdir. Ezilen uluslar üzerindeki emperyalist ablukanın kalkması için emperyalist metropollerde de sınıf mücadelesinin yükseltilmesi gerekir. Bu nedenle emperyalist metropollerdeki devrim süreçleri de Kürdistan devrimi ile yakından ilişkilidir.

5- Kürdistan sorunu kadar Kürdistan devriminin uluslararası karakteri ve bu devrimin ve onunla ilişkili tüm devrimlerin uluslararası bir merkezden yönetilmesini şart koşar. Sadece Kürdistan devrimine değil, onunla ilişkili tüm devrimlere önderlik edecek tüm partiler tek bir uluslar arası merkeze bağlı olmalıdır.

6- Söz konusu merkez, temel prensiplerde ortaklaşan, örgütlü güçlerin oluşturduğu bir merkez olmalı ve kendisi de aynı örgütlülük ile hareket etmelidir. İdaresi altındaki ulusal örgütlenmeleri sevk ve idare eden, onları aynı siyasi çizgi doğrultusunda hareket ettiren politik ve örgütsel bir merkez olmalıdır.

7- Bu devrimlere önderlik etmek isteyenlerin en sıkı eşgüdümünü sağlayacak uluslararası bir merkezin kuruluşunu tartışmak üzere konferansımızın tarif ettiği prensiplerde ortaklaşan fakat bununla sınırlı kalmayarak ulusal ve uluslararası her türlü siyasal sorunun devrimci bir çözümünü sağlamaya aday uluslararası bir merkezin varlığı, işleyişi, prensipleri konusunda da ortaklaşmayı dert edinen farklı ülkelerden devrimci örgütlü güçlerle yeni bir konferansın örgütlenmesi ödevi karşımızda durmaktadır.

8- Bu ödevin yerine getirilmesi için gerekli adımları atması için konferans kendine bir heyet belirlemiştir. Heyet yeni bir konferansın örgütlenmesi için örgütlü güçlere çağrıda bulunacaktır.

KONFERANS ÇAĞRISI

Uluslararası Kürdistan Konferansı, Kürdistan Depremi sonrasında toplandı. Felaketler gerçekleri örten yalan perdesini kısa süreliğine olsa da yırtıp atar. Kürdistan Depremi'nde de öyle oldu. Sadece on binlerce kardeşimizin enkaz altında yitip gitmesi değil, bu depremin konamayan adı dahi Kürdistan'ın ve Kürd ulusunun durumunu özetliyor. Kürdistan'ın iki parçasını yıkan bir deprem dahi Türkiye-Suriye depremi olarak adlandırılmaktadır. Söz konusu olan varlığı ve vatani yoksayılan, her kaybı misliyle yaşayan bir ulustur.

Yoksayılan Kürdistan, konferansın toplandığı günlerde de her zaman olduğu gibi ağır bir saldırı altındaydı. Metina, Zap, Avaşın bir yılı aşkın süredir saldırı altında. Rusya Astana Platformu'nu diriltmeye çalışırken, sadece Türkiye ve Suriye arasındaki barış görüşmeleri hız kazanmıyor, Kürdistan'ın batısını silahsızlandırma yönündeki baskı da şiddetleniyor. Türk devleti, deprem gününden beri Şehbave Til Rifat hattını bombalıyor. Irak Hükümeti Kerkük askeri üssünü ABD'den devralırken, Kürdlerin düşmanları Duhok'ta helikopter düşürüyor, Süleymaniye'de SİHA'lar Mazlum Abdi'ye saldırıyor. Kürdistan'ın doğusundaki Kürt idamları vaka-i adiyeye dönüşürken, İran hükümeti Irak ile sınır güvenliği anlaşması imzalayarak Kürdistan'ın doğusundaki örgütleri kısıkaç altına almayı hedefliyor.

Kürdistan'ın tüm parçalarındaki saldırılar sebepsiz değil. Kürdistan emperyalistler arasında kıyasıya bir paylaşım kavgasının yürüdüğü, bu paylaşım kavgasının bir ürünü olarak dört devletin bir birine bağlandığı, dünyanın en kalabalık ezilen ulusunun kendi topraklarında zincire vurulduğu bir düğüm noktasıdır. Ama doğudan batıya, kuzeyden güneye Kürdistan dünyanın en büyük devrimci dinamiklerinin merkezi aynı zamanda. Kuzeyindeki başkaldırı on yıllardır güçlenerek sürüyor, batısında imkansızlıklar, bombardmanlara, suikastlerle ve kuşatmaya rağmen Kürdler kendilerini yönetmekten vaz geçmiyorlar. Doğusundaki ayaklanma İran'daki rejimi sarsıyor. Kürdistan'ın devrimci dinamikler yeni ortaya çıkmadı, yüz yıllık öyküsü ulusal kurtuluş mücadeleleri çağının başından beri sürüyor. Kürdistan Koçgiri'dir, Ağrı Cumhuriyeti'dir, Mahabad'dır, Raperin Ayaklanması'dır. Colemêrg'den Dilok'a bitirilemeyen Kürd Baharı'dır.

Konferans Kürdistan'ı yirminci yüzyılın devrimci dinamiklerinin sürdüğü, nev-i şahsına münhasır bir coğrafya olarak değerlendirmedir. Dünyanın sömürülenleri, horlananları Lima'dan Kolombo'ya "Artık Yeter!" derken, Kürdistan geçmişteki devrimciliğin kalıntısı değil dünyayı sarsacak yeni fırtınaların müjdecisidir, dünyadaki devrimci dinamiklerin merkezidir. Tam da bu yüzden dünyadaki tüm devrimcilerin gündeminin merkezine oturmalıdır. Toprakları dört parçaya bölünmüş Kürdlerin ezen ulus devletlerini parçalayarak kendi topraklarında egemen bir devlet kurarak birleşmeleri sadece Ortadoğu'yu değil dünyayı sarsacak muazzam bir devrimci atılım olacaktır.

Dünyadaki ezilenlerin ve sömürülenlerin önünü açacak atılım için Kürdistan'da bir ezilen ulusun varlığını kabul etmek önemli olsa da yeterli değildir, bağımsız birleşik Kürdistan'ı savunmak da

yeterli değildir. Bağımsız birleşik Kürdistan'ın nasıl kurulabilir? Asıl soru budur. Bir tarafta Kürdistan'ın ezen ulus devletlerinin yahut kerameti kendinden menkul uluslararası kurumların yasa ve prensiplerine bağlı olarak, bu kurumların çizdiği sınırlar içinde kurulacağını savunanlar var. Diğer tarafta ise bağımsızlığın ezen ulusların ve emperyalistlerin koyduğu sınırlamaları yok sayarak, Kürd ulusunun kendi egemenlik organlarını kurarak kendi kaderini tayin etmesiyle sağlanacağını savunanlar bulunuyor. Söz konusu ayırım Kürdistan sorununu reformla çözülebileceği hayallerini yayanlarla, Kürdistan'ın bağımsızlığının ancak devrimle kazanılabileceğini bilecek kadar gerçekçi olanlar arasındaki ayırmadır. Devrim dinamiklerinin yükseldiği bir dünyada devrimci çözüm ile devrimci olmayan çözüm arasındaki ayrımlar sadece Kürdistan'da değil neredeyse her siyasi coğrafyada neredeyse her siyasi sorunda yaşanmaktadır. Kürdistan'ı ayırt eden bu sorunun yaşanması değil şiddetidir.

Bugün Kürdistan sorununda olanca çıplaklığıyla açığa çıkan ayrışma bundan yüz dokuz yıl önce bütün dünyayı kana ve gözyaşına boğan savaş sırasında da yaşanmıştı. Savaş patlak verdikten sonra öncelikli sorunun barışın sağlanması olduğunda neredeyse herkes hemfikirdi. Ayrım barışın nasıl sağlanacağı sorusuyla ortaya çıkıyordu. O zaman da bir tarafta kendi hükümetlerine barış için baskıncı yapmaya çalışanlar, iflas bayrağını çekmiş uluslararası örgütlerin ruhunu çağırarak barışı sağlamaya çalışanlar vardı. Diğer tarafta ise barışın ancak işçilerin, köylülerin ve ezilen ulusların kendi iktidar organlarını kurmasıyla mümkün olacağını savunanlar bulunuyordu. Birinci yolu seçenler önce büyük bir teslimiyetin, sonrasında da yeni bir paylaşım savaşına varacak faşizmin yolunu döşediler. İkinci yolu seçenler ise tüm dünyada sömürülen ve ezilenler için bir kurtuluş çağının yolunu açtılar. Bir sorun olarak ele alındığında Kürdistan'ın esareti dünyadaki diğer sömürülen ve ezilen yığınların sorunlarından daha önemli değildir. Ancak bir çözüm olarak, bağımsız ve birleşik Kürdistan'ın bir devrim yoluyla kurulması, dünyada bu sefer farklı ve tüm hakim sınıfları enkaz altında bırakacak bir deprem olacak, dünyanın sömürülen ve ezilen yığınlarının kurtuluş çağını yeniden başlatacaktır.

Kürdistan Uluslararası Konferansının çağırısı sömürülenlerin ve ezilen uluslarının kurtuluş mücadelesinin önünü açma hedefini yansıtır. Çağrımız bu nedenle sadece Kürdistan'ın parçalarındaki yahut Türkiye, Suriye, İran, Irak'taki devrimcilere yönelik değil. Çağrımız dünyanın dört bir yanında devrim mücadelesini büyütme iddiasını taşıyan tüm örgütlü güçlere: Gelin bağımsız ve birleşik Kürdistan'ın bir devrimle kurulabileceğini savunan tüm güçlerin en güçlü, en sıkı birliğini sağlayalım.

Gelin sadece kendi ülkelerindeki devrim dinamiklerini büyütme için Kürdistan devrim dinamiklerinden beslenmeyi değil aynı zamanda Kürdistan devrimin önünü açmak ve dünyanın tüm ezilen ve sömürülenlerin kurtuluşunu sağlamak için kendi ülkesindeki devrime önderlik etmeyi asıl görevi olarak kabul eden tüm güçlerin birliğini sağlayalım.

Gelin tüm bu devrimci güçleri sevk ve idare edecek bir uluslararası merkezin temel prensiplerini belirleyip bu merkezi yaratmak için uluslararası bir konferansı birlikte örgütleyelim.

KAPANIŞ NOTLARI VE DEĞERLENDİRME

Uluslararası Kürdistan Konferansı başarıyla tamamlanmış ve konferans neticesinde şu değerlendirmeyi yaptı:

1- Uluslararası Kürdistan Konferansı Hazırlık İnisyatifi, Kürdistan'ın kurtuluşunun bağımsızlık yolundan geçtiğini ve Kürdistan'ın uluslararası niteliğe sahip bir sorun olduğunu savunanlara yaptığı çağrısı ile konferans tarihinden 1.5 yıl önce yola çıktı.

2- Hazırlık süreci bireyler düzeyinde toplanan Uluslararası Kürdistan Konferansı Hazırlık Toplantıları ile devam etmiş; bu toplantılarda bir araya gelen “konferans çağrıcıları” konferansın örgütlenmesi için planlar yapıp, bu planları hayata geçirmesi üzere sorumluluk almak isteyen bileşenlerinden “Hazırlık Heyeti” tayin edip ve muhataplarına etkili bir şekilde ulaşabilmek için Hazırlık Toplantıları'na çağrı metni hazırladı.

3- Konferans'a gelen süreçte 3 kere toplanan konferans çağrıcıları Kürdistan'da yaşanan güncel gelişmeleri konferansın varoluş ve yapılma amacı perspektifinde değerlendirdiği ekteki 2 ortak deklarasyonu hazırladı.

4- Konferans'a giderken yapılan son Hazırlık Toplantısı'nda Hazırlık Heyeti'nin sunduğu rapor ile konferans çalışmalarının doygunluğa ulaştığı değerlendirip var olan imkan ve olanaklar ile bilhassa Türkiye ve Kürdistan'ın kuzeyinde konferansın muhtemel bütün muhataplarına ulaşıldığı saptanmış ve konferans örgütlenme sürecine girildi.

5- Hazırlık İnisyatifi'nin hazırlamış olduğu, ekte yer alan “Uluslararası Kürdistan Konferansı'na Davet” metninde konferans muhataplarına iki temel soru sorularak bu doğrultuda tezler hazırlanması istendi. Bağımsız Birleşik Kürdistan'ın nasıl ve hangi yolla mümkün olacağı ve Kürdistan davası için sorumluluk almak isteyen, dünyanın dört bir yanına dağılmış güçlerin nasıl bir uluslararası yapıda buluşacağı soruları ışığında hazırlanan toplam 9 tez konferansa sunuldu.

6- 3 gün süren ve başarıyla geçen Uluslararası Kürdistan Konferansı örgütlenme çalışmalarından konferans bitimine kadar olan süreç değerlendirildiğinde birkaç farklı açıdan Kürdistan siyasi tarihi açısından önemli bir yerde durmakta.

7- İlk, konferansın hazırlık süreci, çağrısı ve Konferans'a sunulan tezler ve tartışmalar değerlendirildiğinde Uluslararası Kürdistan Konferansı Kürdistan sorununa Bağımsız Birleşik Kürdistan çerçevesinde uluslararası karakteriyle ele alan ilk konferans oldu.

8- Katılımcıları bakımından bileşenlerinin tamamı ulusal kurtuluş mücadelesi vermek isteyenlerden oluşmayan Uluslararası Kürdistan Konferansı, uluslararasılık boyutunu salt bir diaspora çerçevesinde yahut diplomatik ilişkiler ve dayanışma bağlamında da değerlendirmedir.

9- Konferans aynı zamanda, 4 parçaya bölünmüş Kürdistan'ın birleşmesi sorununu tafsilatlı bir şekilde gündemine alan ve bu sorunun ileri bir sürece ötelemeden somut bir temelde tartışan ve yanıt üreten ilk konferans olmuştur. Süreç içerisinde birbirinden ayrı mücadeleler veren parçaların “bir şekilde” birleşeceği saptamasıyla yetinmemiş, birleşik bir Kürdistan'ın da ulusal kurtuluş mücadelesinin merkezinde bir sorun olduğunu saptamış ve bugünden verilecek mücadelenin yöntemine dair önemli ayrımlar çekmiştir.

10- Konferansta, Kürdistan sorununda öteden beri tartışılan sömürge-ihlak tartışması ele alınmıştır. Tarihsel birçok örnek verilerek Kürdistan'ın sömürge olmadığı konusunda net bir sonuca varılmıştır.¹ Federasyon talebi yahut hedefi de konferansta ele alınmıştır. Bu konuda önceleri yapılmış tartışmaların kısır çerçevesi aşılmış, bu kavramlar Kürdistan'ın tarihinden 4 parçasındaki gelişmeler ve güncel siyasi dersler değerlendirilerek yeniden tartışılmış ve bugüne kadar eldeki deneyimler sınanarak konuya derinlik kazandırılmıştır. Federasyon, özerklik, konfederasyon üzerinden tek tek var olan akımları değerlendirmemiş olsa da ortaya birtakım değerlendirme kıstasları koymuştur. Aynı zamanda ayrılıkçılık türü yeni moda görüşleri de mahkum etmiştir. Uluslararası Kürdistan Konferansı, bu tartışmalardaki niteliği açısından da Kürdistan davasına katkılarda bulunmuştur.

11- Örgütlenme biçimi ve 3 günlük oturumlar değerlendirildiğinde Konferans demokratik niteliğini de ortaya açık bir şekilde koymuştur. Güvenlik önlemleri gereği dışında olabildiğine açık ve aleni gerçekleştirilen ve çizdiği çerçeveyi kabul eden herkese açık olan konferans hazırlık süreci bunun bir yansımadır. Aynı zamanda Konferans, yalnızca kendi çoğunluk iradesini gösteren tez ve tartışmaların yanı sıra aksi yönde ifade edilen tez ve görüşleri de sahiplenmiş ve konferans kitapçığında yer alması kararı almıştır.

12- Uluslararası Kürdistan Konferansı yukarıda altı çizilen yönleri bakımından Kürdistan sorununa atılmış somut siyasal bir adım olarak aşılması gereken bir eşik olarak durmaktadır. Zira hem örgütlenme sürecinde muhataplarına yönelttiği sorular bakımından, hem de ortaya koymuş olduğu tartışmalar ve üretilen yanıtlar yönüyle, en önemlisi de almış olduğu kararlar değerlendirildiğinde Uluslararası Kürdistan Konferansı Kürdistan'ın siyasi tarihinde önemli bir ayrımlı çizgisi, turnusol kağıdı niteliği taşımaktadır.

1. Sömürge ve ilhak tartışmasını ele alan ve Konferans'ta kabul edilen tezin ilgili maddesi şu şekildedir:

*“Kürdistan, kapitalizm çağının sömürgeleriyle paylaştığı tüm ortak noktalara karşın, bir sömürge bile değildir. Tıpkı sömürgelerde olduğu gibi, Kürdistan'ın hiçbir parçasında da, ezilen ulus ezen ulusla kaynaşmamıştır; kaynaşması da mümkün değildir. Ezen ulus devletlerinin Kürdistan'daki idaresinin şiddeti, baskısı ve hukuksuzluğu, kendi topraklarındakilerle kıyaslanamayacak boyuttadır. Kürdler de sömürge uluslar gibi her parçada horlanmakta ve millî baskıya tâbi tutulmaktadır, hiçbir parçada egemenlikleri yoktur. Gelgelelim, sömürge olmanın tüm olumsuz sonuçlarını sırtında taşıyan Kürdistan'ın vurulduğu boyunduruk sömürgele-
rinkinden daha ağırdır. Geçelim ikinci sınıf bir statüye sahip olmayı, Kürdlerin ayrı bir ulus olarak varlıkları dahi inkar edilmiştir. Kürdler en iyi ihtimalle yerel, etnik bir kategoriye indirgenmiştir. Kürdistan'ın her parçası ayrı bir devlet tarafından ilhâk edilmiştir.”*

13- Uluslararası Kürdistan Konferansı, hazırlık süreçlerinden bu yana taşıdığı daha ileri adım atma iradesini konferans sürecinde de göstermiştir. Bağımsız Birleşik Kürdistan'ın hangi yollarla mümkün olduğunu, bu davada mücadele etmek isteyenlerin nasıl bir uluslararası yapıda bir araya geleceğini sorarak somut ileri bir adım atan Konferans, sürdüğü 3 gün içerisinde de ürettiği tartışma ve tespitlerle bu sorulara cevaplar üretebilmiş ve ileri çıkmıştır.

14- Hazırlık sürecinde örgütlenme biçimi ile Konferans; Kürdistan sorununda sözü olan, Kürdistan'ın bağımsızlığı konusunda kamusal alanda fikirlerini ifade eden kesimlere ulaşmıştır. Bunun sonucundan konferans, kendi bileşenlerini değerlendirdiğinde Bağımsız Birleşik Kürdistan davası ile somut olarak ilgilenen güçleri örgütlü güçler olarak saptar. Zira konferans bileşiminin çoğunluğu siyasal bir iddia ile yola çıkmış örgütlü güçlerin mensuplarından teşekkül etmiştir. Bu da göstermiştir ki somut adım atma kararlılığı gösterilen bir konuda, Bağımsız Birleşik Kürdistan davası yolunda bireylere değil örgütlü güçlere ihtiyaç vardır.

14- Konferans, ileri adım atma kararlılığını gösterme iradesiyle, kendini aynı örgütlenme biçimi ile tekrar etme niyetinde olmadığını aldığı somut kararlar ve önüne koyduğu ödevler ile de göstermiştir. Yukarıda yapmış olduğu saptama neticesinde Konferans, ilerisi için önüne çizdiği çerçevede Kürdistan'ı değerlendiren örgütlü güçlere ulaşma sorumluluğunu tespit etmiştir. Bu doğrultuda da örgütlü güçleri muhatap alan yeni bir konferans örgütlenmesi için konferans bileşenlerinden sorumlu bir heyet vazifelendirme kararı almıştır.

Uluslararası Kürdistan Konferansı yola çıktığında ortaya koyduğu kararlığı halen daha sürdürmektedir. Kürdistan sorunu uluslararası bir perspektifle ele alınması gereken bir sorun ve ancak Bağımsız Birleşik Kürdistan'ın kurulması ile çözülecek bir sorundur diye yola çıkan Konferans bu sorulara yanıtlar üretmiş ve ürettiği yanıtlar ışığında ileri bir adım atma iradesini ve iddiasını göstermiştir.

Uluslararası Kürdistan Konferansı'nın çağrısı bu iddiayı taşıyan tüm örgütlü güçlerdir.

ULUSLARARASI KÜRDİSTAN KONFERANSI'NA DAVET

Uluslararası Kürdistan Konferansı Lozan Antlaşması'nın yüzüncü yılında toplanıyor!

Lozan Kürtlerin parçalanmışlığını pekiştirdi, Ortadoğu'da siyasi gericiliğin bekçisi dört devleti tahkim etti, onların yularlarını emperyalistlere teslim etti. Kürdistan sorununa iyiden iyiye uluslararası bir karakter veren Lozan Antlaşması yüzüncü yıl dönümünde dünyanın dört bir yanında haklı protestolarla karşılanacak.

Altı aylık bir ön çalışma ve üç çağrıcılar kurulu boyunca “protesto etmek yetmez, bize bir yol haritası lazım” diyerek bağımsız ve birleşik bir Kürdistan'ı savunan, bu sorunu bir uluslararası sorun olarak gören tüm kesimlerin kapısını çaldık. Yola dair söyleyecek sözü olan herkesi uluslararası bir konferansı birlikte örgütlemeye davet ettik.

Geldiğimiz aşamada, İnisiyatif olarak üzerinde yükseldiğimiz esaslarımızı netleştirmiş ve bu doğrultuda konferansın önüne koyduğu hedefleri de belirlemiş durumdayız. Şimdi Konferans çağrısını yükseltme zamanıdır.

Uluslararası Kürdistan Konferansı iki sorunun cevabını arıyor:

- Bağımsız ve birleşik Kürdistan hangi yoldan geçerek nasıl kurulabilir?
- Sadece Kürdistan'ın dört parçasına ve dört ezen ulus devletine değil, dünyanın dört bir yanına dağılmış, bağımsız ve birleşik Kürdistan mücadelesinin bir parçası olmak isteyen güçlerin ne türden bir örgütlenmede bir araya gelmeye ihtiyacı var?

Lozan'ı paçavraya çevirmek için öncelikle bu soruların cevabını vermek zorundayız. Bu iki soruya dair söyleyecek sözü olan, söz söylemekle yetinmeyip, sözünün gereğini yapmaya hazır olan herkesin Uluslararası Kürdistan Konferansı'nda yeri var. Bu kaygılarla davet ettiğimiz sizi de Uluslararası Kürdistan Konferansı'nda görmekten kıvanç duyacağız.

Uluslararası Kürdistan Konferansı Hazırlık İnisiyatifi